

Rozprava o znaku 'ne-já'

(*Samjutta-nikája, Khandha-vagga,
Khandha-samjutta, 59*)

Takto jsem slyšel. Jednou dlel Vznešený v Báránasí, v místě zvaném Isipatana, v Gazelím háji. Tam oslovil Vznešený skupinu pěti mnichů: „Mnichové!“ A oni mu odpověděli: „Ctihodný pane!“ Vznešený pak pronesl toto:

„Mnichové, tělo je 'ne-já'. Kdyby totiž tělo bylo 'já', nevedlo by k trápení a bylo by je možno ovládat dle svého přání: 'Ať je mé tělo takové a takové a ne jiné.'

Ale jelikož je tělo 'ne-já', proto vede k trápení a není možno je ovládat dle svého přání: 'Ať je mé tělo takové a takové a ne jiné.'

Mnichové, pocíťování je 'ne-já'. Kdyby totiž pocíťování bylo 'já', nevedlo by k trápení a bylo by je možno ovládat dle svého přání: 'Ať je mé pocíťování takové a takové a ne jiné.'

Ale jelikož je pocíťování 'ne-já', proto vede k trápení a není možno je ovládat dle svého přání: 'Ať je mé pocíťování takové a takové a ne jiné.'

Mnichové, vnímání je 'ne-já'. Kdyby totiž vnímání bylo 'já', nevedlo by k trápení a bylo by je možno ovládat dle svého přání: 'Ať je mé vnímání takové a takové a ne jiné.'

Ale jelikož je vnímání 'ne-já', proto vede k trápení a není možno je ovládat dle svého přání: 'Ať je mé vnímání takové a takové a ne jiné.'

Mnichové, mentální formace jsou 'ne-já'. Kdyby totiž mentální formace byly 'já', nevedly by k trápení a bylo by je možno ovládat dle svého přání: 'Ať jsou mé mentální formace takové a takové a ne jiné.'

Ale jelikož jsou mentální formace 'ne-já', proto vedou k trápení a není možno je ovládat dle svého přání: 'Ať jsou mé mentální formace takové a takové a ne jiné.'

Mnichové, vědomí je 'ne-já'. Kdyby totiž vědomí bylo 'já', nevedlo by k trápení a bylo by je možno ovládat dle svého přání: 'Ať je mé vědomí takové a takové a ne jiné.'

Ale jelikož je vědomí 'ne-já', proto vede k trápení a není možno je ovládat dle svého přání: 'Ať je mé vědomí takové a takové a ne jiné.'

Co si myslíte, mnichové: je tělesnost trvalá nebo pomíjivá?"

„Pomíjivá, pane.“

„A to, co je pomíjivé, je strastné nebo šťastné?"

„Strastné, pane.“

„Ale co je pomíjivé, strastné, podrobené změně, je správné o tom uvažovat takto: toto je moje, toto jsem já, toto je mé 'já'?"

„To vskutku ne, pane.“

„Co si myslíte, mnichové: je pocíťování trvalé nebo pomíjivé?"

„Pomíjivé, pane.“

„A to, co je pomíjivé, je strastné nebo šťastné?"

„Strastné, pane.“

„Ale co je pomíjivé, strastné, podrobené změně, je správné o tom uvažovat takto: toto je moje, toto jsem já, toto je mé 'já'?"

„To vskutku ne, pane.“

„Co si myslíte, mnichové: je vnímání trvalé nebo pomíjivé?"

„Pomíjivé, pane.“

„A to, co je pomíjivé, je strastné nebo šťastné?"

„Strastné, pane.“

„Ale co je pomíjivé, strastné, podrobené změně, je správné o tom uvažovat takto: toto je moje, toto jsem já, toto je mé 'já'?"

„To vskutku ne, pane.“

„Co si myslíte, mnichové: jsou mentální formace trvalé nebo pomíjivé?"

„Pomíjivé, pane.“

„A to, co je pomíjivé, je strastné nebo šťastné?"

„Strastné, pane.“

„Ale co je pomíjivé, strastné, podrobené změně, je správné o tom uvažovat takto: toto je moje, toto jsem já, toto je mé 'já'?"

„To vskutku ne, pane.“

„Co si myslíte, mnichové: je vědomí trvalé nebo pomíjivé?"

„Pomíjivé, pane.“

„A to, co je pomíjivé, je strastné nebo šťastné?"

„Strastné, pane.“

„Ale co je pomíjivé, strastné, podrobené změně, je správné o tom uvažovat takto: toto je moje, toto jsem já, toto je mé 'já'?"

„To vskutku ne, pane.“

„Proto, mnichové, jakýkoli je zde tělesný tvar, ať už minulý, budoucí či přítomný, ať vlastní či nále-

žející někomu jinému, ať hrubý či jemný, ať nízký či vznešený, daleký nebo blízký, všechny tělesné tvary by měly být nahlíženy s pravou moudrostí, takové jaké skutečně jsou, takto: toto není moje, toto nejsem já, to není mé 'já'.

A dále, mnichové, jakékoli je zde pocítování, ať už minulé, budoucí či přítomné, ať vlastní či náležející někomu jinému, ať hrubé či jemné, ať nízké či vznešené, daleké nebo blízké, všechny druhy pocítování by měly být nahlíženy s pravou moudrostí, takové jaké skutečně jsou, takto: toto není moje, toto nejsem já, to není mé 'já'.

A dále, mnichové, jakékoli je zde vnímání, ať už minulé, budoucí či přítomné, ať vlastní či náležející někomu jinému, ať hrubé či jemné, ať nízké či vznešené, daleké nebo blízké, všechny druhy vnímání by měly být nahlíženy s pravou moudrostí, takové jaké skutečně jsou, takto: toto není moje, toto nejsem já, to není mé 'já'.

A dále, mnichové, jakékoli jsou zde mentální formace, ať už minulé, budoucí či přítomné, ať vlastní či náležející někomu jinému, ať hrubé či jemné, ať nízké či vznešené, daleké nebo blízké, všechny druhy mentálních formací by měly být nahlíženy s pravou moudrostí, takové jaké skutečně jsou, takto: toto není moje, toto nejsem já, to není mé 'já'.

A dále, mnichové, jakékoli je zde vědomí, ať už minulé, budoucí či přítomné, ať vlastní či náležející někomu jinému, ať hrubé či jemné, ať nízké či vznešené, daleké nebo blízké, všechny druhy vědomí by měly být nahlíženy s pravou moudrostí, takové jaké skutečně jsou, takto: toto není moje, toto nejsem já, to není mé 'já'.

Mnichové, když vznešený žák toto slyší a dle toho také vše nahlíží, odvrací se od těla, pociťování, vnímání, mentálních formací a vědomí.

Když se odvrátí, ustanou jeho touhy. Následkem ustání tužeb se osvobodí. A osvobozen, bude vědět: Je osvobozeno! A pochopí: Ukončeno je zrozování, svatý život je uskutečněn, je uděláno to, co mělo být uděláno, nic z tohoto už mne dále nečeká.“

Toto řekl Vznešený. Potěšena, skupina pěti mnichů souhlasila s tím, co Vznešený řekl. A když byl podán tento výklad, mysl všech pěti mnichů byla neulpíváním osvobozena od nečistot.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.win2pdf.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.